I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/73/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 ноември 2010 година

за изменение на Директива 2003/71/ЕО относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2004/109/ЕО относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 50 и член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) На своето заседание на 8 и 9 март 2007 г. Европейският съвет прие, че административната тежест върху дружествата следва да бъде намалена с 25 % до 2012 г., с цел да се увеличи конкурентоспособността на дружествата в Съюза.

(2) Някои от задълженията, предвидени в Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([4]), бяха определени от Комисията като изглеждащи изключително обременителни за дружествата.

(3) Тези задължения е необходимо да бъдат преразгледани, за да бъде намалена тежестта върху дружествата в Съюза до необходимия минимум, без да се излага на риск защитата на инвеститорите и правилното функциониране на пазарите на ценни книжа в Съюза.

(4) Директива 2003/71/ЕО изисква от Комисията да изготви оценка на приложението ѝ пет години след влизането ѝ в сила и при необходимост да представи предложения за нейното преразглеждане. Оценката показа, че някои елементи на Директива 2003/71/ЕО следва да бъдат изменени, за да се опрости и подобри нейното прилагане, да се увеличи нейната ефикасност и да се подсили международната конкурентоспособност на Съюза, като по този начин се допринесе за намаляване на административната тежест.

(5) Следвайки заключенията на доклада на Групата на високо равнище относно финансовия надзор в ЕС (докладът „Larosière“), Комисията представи конкретни законодателни предложения на 23 септември 2009 г. с цел създаване на Европейска система за финансов надзор, която се състои от мрежа от национални органи за финансов надзор, работещи заедно с новите европейски надзорни органи. Един от тези нови органи — Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), следва да замени Европейския комитет на регулаторите на ценни книжа.

(6) Начинът на изчисляване на праговете на максималните предлагани количества в Директива 2003/71/ЕО следва да бъде изяснен с цел подобряване на правната сигурност и ефикасността. Посочената в директивата съвкупна стойност на някои оферти следва да се изчислява на равнището на Съюза.

(7) За целите на частното предлагане на ценни книжа инвестиционните посредници и кредитните институции следва да бъдат оправомощени да третират като квалифицирани инвеститори тези лица или образувания, които са описани в приложение II, раздел I, точки 1—4 към Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ([5]), и други лица или образувания, които се третират като професионални клиенти, или за които се смята, че са подходящи контрагенти в съответствие с

([1]) Становище от 18 февруари 2010 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([2]) ОВ C 19, 26.1.2010 г., стр. 1.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 17 юни 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от 11 октомври 2010 г.
([4]) ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64.
([5]) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

Директива 2004/39/ЕО. Инвестиционните посредници, които имат разрешение да продължават да разглеждат съществуващи професионални клиенти като такива, в съответствие с член 71, параграф 6 от Директива 2004/39/ЕО, могат да третират тези клиенти като квалифицирани инвеститори съгласно настоящата директива. Такова привеждане в съответствие на съответните разпоредби от директиви 2003/71/ЕО и 2004/39/ЕО е вероятно да намали сложността и разходите за инвестиционните посредници при частно предлагане на ценни книжа, тъй като посредниците ще могат да определят лицата или образуванията, към които предлагането ще бъде насочено, въз основа на собствения си списък с професионални клиенти и подходящи контрагенти. Емитентът следва да може да разчита на списъка с професионални клиенти и подходящи контрагенти, който е бил съставен в съответствие с приложение II към Директива 2004/39/ЕО. Следователно определението на квалифицирани инвеститори в Директива 2003/71/ЕО следва да бъде разширено, за да обхване и тези лица или образувания, като не следва да се поддържа отделен режим за регистрите.

(8) Осигуряването на правилното и пълно прилагане на правото на Съюза е основна предпоставка за целостта, ефикасността и нормалното функциониране на финансовите пазари. Очаква се създаването на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) да допринесе за тази цел чрез създаването на единен правилник и чрез насърчаване на по-съгласуван подход по отношение на разглеждането и одобряването на проспектите. Комисията следва да преразгледа член 2, параграф 1, буква м), подточка ii) от Директива 2003/71/ЕО по отношение на ограничението при определянето на държава-членка на произход за емисии на ценни книжа, несвързани с дялово участие, чиято деноминация е по-малка от 1 000 EUR. След това преразглеждане тя следва да прецени дали тази разпоредба следва да се запази или отмени.

(9) Прагът от 50 000 EUR, определен в член 3, параграф 2, букви в) и г) от Директива 2003/71/ЕО вече не отразява разликата между инвеститорите на дребно и професионалните инвеститори по отношение на капацитета на инвеститора, тъй като изглежда, че дори инвеститорите на дребно в последно време правят инвестиции, надхвърлящи 50 000 EUR в рамките на една сделка. Ето защо е подходящо посоченият праг да бъде увеличен, както и да се изменят съответно останалите разпоредби, в които той се споменава. Съответни изменения следва да бъдат внесени в Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]). След тези изменения и като се има предвид оставащият период на дълговите ценни книжа, следва да съществува разпоредба за запазване на придобити права във връзка с член 8, параграф 1, буква б), член 18, параграф 3 и член 20, параграф 6 от Директива 2004/109/ЕО по отношение на дългови ценни книжа с деноминация на дял от поне 50 000 EUR и които вече са били допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза преди влизането в сила на настоящата директива.

(10) Наличието на валиден проспект, изготвен от емитента или от лицето, отговорно за изготвянето на проспекта, и публично достъпен по време на окончателното предлагане на ценните книжа посредством финансовите посредници или при всяка последваща препродажба на ценните книжа, предоставя необходимата информация на инвеститорите за вземане на информирани инвестиционни решения. Следователно финансовите посредници, предлагащи или осъществяващи последваща препродажба на ценни книжа, следва да имат право да се позовават на първоначалния проспект, публикуван от емитента или от лицето, отговорно за изготвянето на проспекта, докато проспектът е валиден и надлежно допълван съгласно членове 9 и 16 от Директива 2003/71/ЕО и емитентът или отговорното за неговото изготвяне лице са съгласни с неговото използване. Емитентът или лицето, отговорно за изготвянето на проспекта, следва да могат да обвързват своето съгласие с определени условия. Съгласието, включително всякакви обвързани с него условия, следва да бъде дадено в писмен договор между участващите страни, като предоставя възможност за оценка от страна на съответните страни дали препродажбата или окончателното предлагане на ценни книжа е в съответствие с договора. В случай че е дадено съгласие за използването на проспекта, емитентът или лицето, отговорно за изготвянето на първоначалния проспект, следва да носи отговорност за представената в него информация и — в случаите на основен проспект — за предоставянето и регистрирането на окончателните условия, като не следва да се изискват други проспекти. Ако обаче емитентът или лицето, което е отговорно за съставянето на първоначалния проспект, не одобрява неговото използване, финансовият посредник следва да бъде задължен да публикува нов проспект. В такъв случай финансовият посредник следва да носи отговорност за информацията в проспекта, в това число цялата информация, включена чрез препратка, и в случая на основен проспект, окончателните условия.

(11) С цел да се позволи ефективното прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) ([2]), Директива 2003/71/ЕО и Директива 2004/109/ЕО и да се изяснят скрити проблеми, свързани с диференциране и припокривания, Комисията следва да представи определение на всяко от понятията „първичен пазар“, „вторичен пазар“ и „публично предлагане“.

(12) Режимите на гражданска отговорност в държавите-членки значително се различават поради националната компетентност в гражданското право. С цел да се идентифицират и наблюдават съответните разпоредби в държавите-членки, Комисията следва да изготви сравнителна таблица на режимите на държавите-членки.

(13) Член 4, параграф 1, буква г) от Директива 2003/71/ЕО предвижда, че задължението за публикуване на проспект не се прилага по отношение на акции, които се предлагат, разпределят или ще бъдат разпределени безплатно на съществуващите акционери. Съгласно член 3, параграф 2, буква д) от посочената директива, офертата на ценни книжа със съвкупна стойност по-малко от 100 000 EUR, е изцяло освободена от задължението да бъде публикуван проспект. Освобождаването съгласно член 4, параграф 1, буква г) следователно е ненужно, тъй като безплатната оферта попада в обхвата на член 3, параграф 2, буква д).

([1]) ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.

([2]) ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

(14) Настоящите условия за освобождаване във връзка с ценни книжа, които се предлагат, разпределят или ще бъдат разпределени на настоящи или бивши служители или директори, са прекалено ограничаващи, за да бъдат от полза за значителен брой работодатели, които прилагат схеми за предоставяне на акции на служители в Съюза. В Съюза участието на служителите е особено важно за малките и средните предприятия (МСП), в които отделните служители е възможно да имат съществена роля за успеха на дружеството. Поради тази причина не следва да съществува изискване за представяне на проспект за оферти в рамките на схема за предоставяне на акции на служители от което и да било дружество в Съюза. Когато ценните книжа не са допуснати до търговия, емитентът не се подчинява на съответните текущи изисквания за оповестяване и на правилата за борба с пазарните злоупотреби. Ето защо работодателите или техните дъщерни предприятия следва да актуализират документа, посочен в член 4, параграф 1, буква д) от Директива 2003/71/ЕО, в случаите, когато това е необходимо с цел подходяща оценка на ценните книжа. Обхватът на освобождаването следва да бъде разширен и да включва също публично предлагане и допускане до търговия на дружества извън Съюза, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава. В последния случай, за да се прилага освобождаването, Комисията трябва да е взела положително решение относно еквивалентността на правната и надзорната рамка на съответната уредба на пазарите в третата държава. Това следва да даде възможност на служители в Съюза да имат достъп до текущата информация относно дружеството.

(15) Обобщението на проспекта следва да представлява ключов източник на информация за инвеститорите на дребно. То следва да представлява самостоятелна част от проспекта и да бъде кратко, просто, ясно и лесноразбираемо за съответните инвеститори. То следва да акцентира върху ключовата информация, необходима на инвеститорите за вземане на решение кои от предлаганите и допуснатите ценни книжа да бъдат допълнително разгледани. Подобна ключова информация следва да включва основните характеристики и рисковете, свързани с емитента, с всеки гарант и с ценните книжа, които се предлагат публично или които се допускат до търговия на регулиран пазар. То следва също да представя общите условия на офертата, включително прогнозираните разходи, които емитентът или предлагащата страна начислява на инвеститора, и посочва общите прогнозирани разходи, тъй като те могат да имат значителен размер. То също следва да информира инвеститора за всякакви права, произтичащи от ценните книжа, и за рисковете, свързани с инвестирането в съответната ценна книга. Форматът на обобщението следва да се определи по начин, който позволява да бъде направено сравнение с обобщения на други подобни продукти, като така се гарантира, че еквивалентната информация се намира винаги на едно и също място в обобщението.

(16) Държавите-членки следва да гарантират, че единствено въз основа на обобщението, включително всеки негов превод, не възниква гражданска отговорност за отделни лица, освен ако то е подвеждащо, неточно или несъответстващо на останалите части от проспекта. Обобщението следва да съдържа ясно предупреждение в този смисъл.

(17) Подходящо е да се изясни, че окончателните условия на основен проспект следва да съдържат само информация, свързана с обявата за ценни книжа, която е конкретна за емисията и която може да се определи единствено по време на отделната емисия. Подобна информация например може да включва международния идентификационен номер на ценните книжа, емисионната цена, падежа, купона, датата на упражняване, цената на упражняване, цената на обратно изкупуване и други условия, които не са били известни по време на изготвянето на проспекта. Всяка друга нова информация, която е в състояние да засегне оценката на емитента и на ценните книжа, следва като цяло да бъде включена в притурка към проспекта. Освен това, за да се изпълни също така задължението за предоставяне на ключова информация съгласно основния проспект, емитентите следва да съчетаят обобщението със съответните части от окончателните условия по начин, който е лесно разбираем за инвеститорите. В такива случаи не се изисква отделно одобрение.

(18) За да се подобри ефикасността при емитиране на преференциални права на ценни книжа, свързани с дялово участие, и да се отчете по подходящ начин размерът на емитентите, без да се засяга защитата на инвеститорите, следва да бъде въведен пропорционален режим на оповестяване при оферти на акции на съществуващи акционери, които могат да запишат тези акции или да продадат правото на записване за акциите, предлагани от МСП и емитенти с ограничена пазарна капитализация (по-точно малки дружества, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар) и при оферти на ценни книжа, несвързани с дялово участие, посочени в член 1, параграф 2, буква й) от Директива 2003/71/ЕО, които са емитирани от кредитни институции. Когато кредитните институции емитират ценни книжа под посочения в този член праг, но решат да изберат режима на настоящата директива и следователно изготвят проспект, те следва да имат право да се ползват от съответния пропорционален режим на оповестяване. Пропорционалният режим на оповестяване за емитиране на преференциални права следва да се прилага в случаите, когато предлаганите акции са от същия клас като акциите на емитента, допуснати до търговия на регулиран пазар или в рамките на многостранна търговска система, определена в член 4, параграф 1, точка 15 от Директива 2004/39/ЕО, при условие че системата се подчинява на съответни текущи изисквания за оповестяване и правила относно пазарните злоупотреби. Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) следва да публикува указания относно тези условия, за да осигури съгласуван подход от страна на компетентните органи.

(19) Държавите-членки публикуват достатъчно информация относно своята финансова ситуация, която като цяло е

публично достъпна. Когато държава-членка гарантира оферта на ценни книжа, емитентът следва да не бъде задължен да предоставя в проспекта информация относно гарантиращата държава-членка.

(20) С цел подобряване на правната сигурност, валидността на проспекта следва да започва да тече от момента на неговото одобряване, който момент може лесно да бъде проверен от компетентния орган. Освен това, за допълнителна гъвкавост, емитентите следва да могат също така да актуализират регистрационния документ в съответствие с процедурата, прилагана по отношение на притурки към проспектите.

(21) Вследствие на влизането в сила на Директива 2004/109/ЕО задължението на емитента съгласно Директива 2003/71/ЕО да предоставя годишно документ, който съдържа или препраща към цялата информация, публикувана през 12-те месеца, предхождащи издаването на проспекта, се дублира и следва да бъде съответно отменено. Вследствие на това, вместо да бъде актуализиран в съответствие с член 10 от Директива 2003/71/ЕО, регистрационният документ следва да бъде актуализиран чрез притурка или чрез обявата за ценните книжа.

(22) Интернет осигурява лесен достъп до информация. За да се осигури по-добра възможност за достъп на инвеститорите, проспектите следва винаги да се публикуват в електронна форма на съответния уебсайт. Когато за изготвянето на проспекта е отговорно лице, различно от емитента, достатъчно е проспектът да бъде публикуван на интернет страницата на това лице.

(23) За да се подобри правната сигурност, следва да бъде изяснено кога изискването за публикуване на притурка към проспекта и правото на оттегляне се погасяват. Тези разпоредби следва да се разглеждат поотделно. Изискването за притурка към проспекта следва да отпадне при окончателното приключване на срока на офертата или към момента на започване на търговията на тези ценни книжа на регулиран пазар, в зависимост от това кое от двете събития ще настъпи по-късно. От друга страна, правото на оттегляне на съгласие следва да се прилага единствено когато проспектът е свързан с публично предлагане на ценни книжа и новият фактор, грешката или неточността са възникнали преди окончателното закриване на офертата и предаването на ценните книжа. Следователно правото на оттегляне е свързвано с момента на регистриране на новия фактор, грешката или неточността, което служи като основание за притурка, и предполага, че събитието, довело до това, е настъпило, когато офертата е била в сила и преди предаването на ценните книжа.

(24) При наличието на притурка към проспект хармонизирането на равнището на Съюза на времевата рамка за упражняване на правото на оттегляне на предишно съгласие от страна на инвеститора би осигурило правна сигурност на емитентите, предлагащи презгранично ценни книжа. Във връзка с това, за да се предостави гъвкавост на емитентите от държави-членки с традиционно по-дълги времеви рамки, емитентът или предлагащата страна следва да може да удължи срока за упражняване на това право доброволно. С цел подобряване на правната сигурност, притурката към проспекта следва да уточнява кога се погасява правото на оттегляне.

(25) Отговорният за одобряването на проспекта орган следва да уведоми емитента или лицето, което отговаря за изготвянето на проспекта, относно удостоверението за одобрение на проспекта, изпратено до органите на приемащите държави-членки в съответствие с Директива 2003/71/ЕО, с цел да се осигури правна сигурност на емитента или на лицето, което отговаря за изготвянето на проспекта, по отношение на това дали и кога реално се е състояло уведомяването.

(26) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да се приемат чрез актове за изпълнение в съответствие с член 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Изключително важно е Европейският парламент да получи проектите на мерки и проектите на актове за изпълнение, както и всяка друга подходяща информация, преди Комисията да вземе решение относно еквивалентността на проспектите, изготвени в конкретна трета държава.

(27) За да бъдат зачетени принципите, посочени в съображение 41 от Директива 2003/71/ЕО и за да бъде отчетено техническото развитие на финансовите пазари, както и да се уточнят изискванията, установени в Директива 2003/71/ЕО, на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за приемане на делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС. По-специално, може да са необходими делегирани актове относно актуализирането на праговете и на определенията за ограничена пазарна капитализация и за МСП, установени в настоящата директива и в Директива 2003/71/ЕО, и относно уточняването на подробното съдържание и специфичната форма на обобщението в съответствие с резултата от разискването, започнало със съобщението на Комисията от 30 април 2009 г. относно пакетите инвестиционни продукти на дребно, като по този начин съдържанието и формата на обобщението за ценни книжа се привеждат в съответствие с този резултат във възможно най-голяма степен, като се избягва дублиране на документи и евентуално объркване на инвеститорите и се минимизират разходите.

(28) Европейският парламент и Съветът следва да имат срок от три месеца, считано от датата на уведомяването да направят възражения срещу делегиран акт. По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок следва да е възможно да бъде удължен с три месеца за важни области, предизвикващи загриженост. Също така следва да е възможно Европейският парламент и Съветът да уведомят другите институции, че не възнамеряват да правят възражения. Такова ранно одобрение на делегирани актове е особено уместно в случаите, когато е необходимо да бъдат спазени срокове, например при посочени в основния акт срокове, в рамките на които Комисията да приеме делегирани актове.

(29) С Декларация 39 по член 290 ДФЕС, приложена към заключителния акт на междуправителствената Конференция, която прие Договора от Лисабон, подписан на 13 декември 2007 г., Конференцията отбеляза намерението на Комисията при изработване на проектите на делегирани актове в областта на финансовите услуги да продължи да се консултира с определените от държавите-членки експерти в съответствие с нейната установена практика.

(30) Доколкото целта на настоящата директива, а именно намаляване на административната тежест, свързана с публикуването на проспект при публично предлагане на ценни книжа и допускането им до търговия на регулирани пазари в Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, и, следователно, поради мащаба и последиците си, може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(31) Следователно директиви 2003/71/ЕО и 2004/109/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения в Директива 2003/71/ЕО

Директива 2003/71/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 1 се изменя, както следва:

а) в параграф 2:

i) буква з) се заменя със следното:

„з) ценни книжа, които са включени в оферта, когато съвкупната стойност на офертата в Съюза е по-малка от 5 000 000 EUR, който праг се изчислява за период от 12 месеца;“;

ii) буква й) се заменя със следното:

„й) ценни книжа, несвързани с дялово участие, издадени с определена продължителност или повторяемост от кредитни институции, когато съвкупната стойност на офертата в Съюза не надвишава 75 000 000 EUR, който праг се изчислява за период от 12 месеца, при условие че тези ценни книжа:

i) не са подчинени, конвертируеми или разменяеми;

ii) не предоставят право да бъдат записани или да бъдат придобити други видове ценни книжа и не са свързани с даден деривативен инструмент.“;

б) добавя се следният параграф:

„4. За да бъде отчетено техническото развитие на финансовите пазари, включително инфлацията, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на членове 24б и 24в, мерки във връзка с коригирането на праговете, посочени в параграф 2, букви з) и й) от настоящия член.“

2. Член 2 се изменя, както следва:

а) в параграф 1:

i) буква д) се заменя със следното:

„д) „квалифицирани инвеститори“ означава лица или образувания, които са описани в приложение II, раздел I, точки 1—4 към Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти (*), както и други лица или образувания, които при поискване се третират като професионални клиенти в съответствие с приложение II към Директива 2004/39/ЕО, или за които се смята, че са подходящи контрагенти в съответствие с член 24 от Директива 2004/39/ЕО, освен в случаите, когато те са поискали да бъдат третирани като непрофесионални клиенти. Инвестиционните посредници и кредитните институции съобщават при поискване класификацията си на емитента, без да се засягат разпоредбите на съответното законодателство относно защита на данните. Инвестиционните посредници, които имат разрешение да продължават да разглеждат съществуващи професионални клиенти като такива, в съответствие с член 71, параграф 6 от Директива 2004/39/ЕО, могат да третират тези клиенти като квалифицирани инвеститори съгласно настоящата директива;

(*) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.“;

ii) добавят се следните букви:

„т) „ключова информация“ означава съществена и структурирана по подходящ начин информация, която да се предостави на инвеститорите, за да им позволи да разберат естеството и рисковете, свързани с емитента, гаранта и ценните книжа, които им се предлагат или които се допускат до търговия на регулиран пазар и, без да се засягат разпоредбите на член 5, параграф 2, буква б), да вземат решение кои от предлаганите ценни книжа да бъдат допълнително разгледани. В зависимост от офертата и съответните ценни книжа, ключовата информация включва следните елементи:

i) кратко описание на рисковете, свързани с емитента и всеки гарант, както и основните им характеристики, включително активите, пасивите и финансовата позиция;

ii) кратко описание на риска, свързан с инвестицията в съответните ценни книжа, както и нейните основни характеристики, включително всякакви права, произтичащи от ценните книжа;

iii) общите условия на офертата, включително прогнозираните разходи, които емитентът или предлагащата страна начислява на инвеститора;

iv) подробности относно допускането до търговия;

v) причини за офертата и употребата на постъпленията;

у) „дружество с ограничена пазарна капитализация“ означава дружество, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар и което е имало средна пазарна капитализация, по-ниска от 100 000 000 EUR въз основа на котировките в края на годината за предходните три календарни години.“;

б) параграфи 2 и 3 се заличават;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. За да бъде отчетено техническото развитие на финансовите пазари и за да бъдат уточнени изискванията, установени в настоящия член, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на членове 24б и 24в, определенията, посочени в параграф 1, включително адаптирането на стойностите, използвани за определението за МСП, и праговете за ограничената пазарна капитализация, като се отчита положението на различните национални пазари, включително класификацията, използвана от операторите на регулирани пазари, законодателството и препоръките на Съюза, както и икономическото развитие.“

3. Член 3 се изменя, както следва:

а) в параграф 2:

i) първата алинея се заменя със следното:

„2. Задължението да се публикува проспект не се прилага за следните видове оферти:

а) оферта на ценни книжа, адресирана единствено до квалифицирани инвеститори; и/или

б) оферта на ценни книжа, адресирана до по-малко от 150 физически или юридически лица за всяка държава-членка, които са различни от квалифицирани инвеститори; и/или

в) оферта на ценни книжа, адресирана до инвеститори, които придобиват ценни книжа срещу съвкупна стойност от не по-малко от 100 000 EUR за инвеститор на всяко отделно предлагане; и/или

г) оферта на ценни книжа, чиято деноминация на дял възлиза на не по-малко от 100 000 EUR; и/или

д) оферта на ценни книжа със съвкупна стойност в Съюза, не по-малка от 100 000 EUR, което се изчислява за период от 12 месеца.“;

ii) добавя се следната алинея:

„Държавите-членки не изискват друг проспект при всяка такава последваща препродажба на ценни книжа или окончателно предлагане на ценни книжа посредством финансови посредници, ако е налице валиден проспект в съответствие с член 9 и емитентът или отговорното за неговото съставяне лице одобряват неговото използване чрез писмен договор.“;

б) добавя се следният параграф:

„4. За да бъде отчетено техническото развитие на финансовите пазари, включително инфлацията, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а при условията на членове 24б и 24в, мерки по отношение на праговете по параграф 2, букви в)—д) от настоящия член.“

4. Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 1:

i) букви в)—д) се заменят със следното:

„в) ценни книжа, които се предлагат, разпределят или ще бъдат разпределени във връзка със сливане или разделяне, при условие че е налице документ, съдържащ информация, която се приема от компетентния орган като еквивалентна на тази от проспекта, като се вземат предвид изискванията на законодателството на Съюза;

г) дивиденти, платени на настоящи акционери под формата на акции от същия клас като акциите, по отношение на които се плащат такива дивиденти, при условие че е налице документ, съдържащ информация относно броя и естеството на акциите, както и причините и подробностите на офертата;

д) ценни книжа, които се предлагат, разпределят или ще бъдат разпределени на настоящи или предишни директори или служители от техния работодател или от дъщерно предприятие, при условие че главното управление или седалището на дружеството се намира в Съюза и при условие че е предоставен документ, който съдържа информация относно броя и естеството на ценните книжа, както и причината и подробностите на офертата.“;

ii) добавят се следните алинеи:

„Буква д) се прилага също и за дружество, установено извън Съюза, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава. Във втория случай освобождаването се прилага, при условие че е налице достатъчно информация, включително посочения в буква д) документ, поне на един език, който е обичаен в областта на международните финанси, и че Комисията е приела решение за еквивалентност по отношение на съответния пазар на третата държава.

По искане на компетентен орган на държава-членка, Комисията приема решения за еквивалентност в съответствие с процедурата, посочена в член 24, параграф 2, установяващи дали правната и надзорната рамка на трета държава гарантира, че разрешеният в тази трета държава регулиран пазар спазва правно обвързващите изисквания, които, за целите на прилагането на освобождаването съгласно буква д), са еквивалентни на изискванията, произтичащи от Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) (*), от раздел III от Директива 2004/39/ЕО и от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар (**), и които подлежат на ефективен надзор и изпълнение в тази трета държава. Компетентният орган посочва причините, поради които счита, че правната и надзорната рамка на съответната трета държава се считат за еквивалентни и представя подходяща информация за тази цел.

Правната и надзорна рамка на трета държава може да се счита за еквивалентна, когато тази уредба отговаря най-малко на следните условия:

i) пазарите подлежат на разрешителен режим и на текущ ефективен надзор и изпълнение;

ii) пазарите имат ясни и прозрачни правила по отношение на допускането на ценни книжа до търговия, така че ценните книжа могат да бъдат търгувани по справедлив, надлежен и ефективен начин и подлежат на свободно договаряне;

iii) емитентите на ценни книжа се подчиняват на задължението за периодично и текущо предоставяне на информация, така че да бъде осигурена висока степен на защита на инвеститорите; и

iv) осигурени са прозрачност и интегритет на пазара посредством предотвратяване на пазарни злоупотреби под формата на търговия с вътрешна информация и манипулиране на пазара.

Във връзка с буква д), за да вземе под внимание развитието на финансовите пазари, Комисията може — чрез делегирани актове в съответствие с член 24а, и при условията на членове 24б и 24в — да приема мерки за определяне на горепосочените критерии или за добавяне на други такива, които да се прилагат за оценката на еквивалентността.

(*) ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.
(**) ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.“;

б) в параграф 2 буква г) се заменя със следното:

„г) ценни книжа, които се предлагат, разпределят или ще бъдат разпределени във връзка със сливане или разделяне, при условие че е налице документ, който съдържа информация, която се приема от компетентния орган като еквивалентна на тази от проспекта, като се вземат предвид изискванията на законодателството на Съюза.“

5. Член 5 се изменя, както следва:

а) в параграф 2:

i) в първата алинея уводната част се заменя със следното:

„2. Проспектът съдържа информация относно емитента и ценните книжа, които се предлагат публично или които се допускат до търговия на регулиран пазар. Той включва и обобщение, което сбито и не на технически език предоставя ключова информация на езика, на който първоначално е съставен проспектът. Форматът и съдържанието на обобщението на проспекта предоставят, заедно с проспекта, подходяща информация относно основните елементи на съответните ценни книжа, за да се подпомогнат инвеститорите при вземането на решение дали да инвестират в такива ценни книжа.

Обобщението се изготвя в общ формат, за да улеснява съпоставимостта на обобщенията на подобни ценни книжа и съдържанието му следва да предава ключовата информация по отношение на съответните ценни книжа, за да се подпомогнат инвеститорите при вземането на решение дали да инвестират в такива ценни книжа. Обобщението съдържа също така предупреждение, че:“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„Когато проспектът е свързан с допускането до търговия на регулиран пазар на ценни книжа, несвързани с дялово участие, които имат деноминация от поне 100 000 EUR, няма да се изисква представянето на обобщение, освен когато такова е изискано от държава-членка в съответствие с член 19, параграф 4.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Емитентът, предлагащата страна или лицето, което иска допускане до търговия на регулиран пазар, може да изготви проспекта като единен документ или като отделни документи. Проспект, който се състои от отделни документи, следва да разделя изискваната информация на регистрационен документ, обява за ценните книжа и обобщение. Регистрационният документ съдържа информацията относно емитента. Обявата за ценни книжа съдържа информацията относно ценните книжа, които се предлагат публично или които следва да бъдат допуснати до търговия на регулиран пазар.“;

в) параграф 4, третата алинея се заменя със следното:

„В случай че окончателните условия на офертата не се включват нито в основния проспект, нито в притурка, тези условия се предоставят на инвеститорите, депозират се при компетентния орган на държавата-членка по произход и се съобщават от емитента на компетентния орган на приемащата(ите) държава(и)-членка(и), когато се прави всяко публично предлагане и когато е практически осъществимо, и при възможност, преди започването на публичното предлагане или допускането до търговия. Окончателните условия съдържат само информация, свързана с обявата за ценни книжа и не се използват за допълнение към основния проспект. Член 8, параграф 1, буква а) се прилага в тези случаи.“;

д) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За да се вземе предвид техническото развитие на финансовите пазари и за да се определят изискванията, установени в настоящия член, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с членове 24а и при условията на член 24б и член 24в, мерки, свързани със:

а) формата на проспекта или основния проспект, обобщението, окончателните условия и притурките; и

б) подробното съдържание и конкретната форма на ключовата информация, която да бъде включена в обобщението.

Тези делегирани актове се приемат до 1 юли 2012 г.“

6. В член 6, параграф 2, втора алинея се заменя със следното:

„Въпреки това държавите-членки гарантират, че никое лице няма да носи каквато и да било гражданска отговорност единствено въз основа на обобщението, включително и негов превод, освен ако то е подвеждащо, неточно или несъответстващо на останалите части на проспекта, или когато то, четено заедно с другите части на проспекта, не предоставя ключовата информация, която да подпомогне инвеститорите при вземането на решение дали да инвестират в такива ценни книжа. Обобщението съдържа ясно предупреждение в този смисъл.“

7. Член 7 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Комисията приема подробни делегирани актове относно специфичната информация, която трябва да бъде включена в проспекта, като се избягва дублиране на информация, когато проспектът се състои от отделни документи в съответствие с член 24а, и при условията на член 24б и член 24в.“;

б) в параграф 2:

i) буква б) се заменя със следното:

„б) различните видове и характеристики на офертите и допускането до търговия на регулиран пазар на ценни книжа, несвързани с дялово участие. Изискуемата в проспекта информация е подходяща от гледна точка на инвеститорите, които се интересуват от ценни книжа, несвързани с дялово участие, които имат деноминация от поне 100 000 EUR;“;

ii) буква д) се заменя със следното:

„д) различните дейности и размерът на емитента, по-специално кредитните институции, емитиращи посочените в член 1, параграф 2, буква й) ценни книжа, несвързани с дялово участие, дружествата с ограничена пазарна капитализация и МСП. По отношение на такива дружества информацията се приспособява към техния размер и, когато е подходящо, към краткосрочните им резултати;“;

iii) добавя се следната точка:

„ж) при оферти на акции от дружества, чиито акции от същия клас са допуснати до търговия на регулиран пазар или в многостранна търговска система, както тя е определена в член 4, параграф 1, точка 15 от Директива 2004/39/ЕО, които се подчиняват на подходящи текущи изисквания за оповестяване и на правилата за борба с пазарните злоупотреби, се прилага пропорционален режим на оповестяване, при условие че емитентът не е отменил определените по устав преференциални права.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Делегираните актове, посочени в параграф 1, се основават на стандартите в областта на финансовата и нефинансовата информация, установени от международните организации за комисии по ценни книжа, по-специално от МОКЦК, както и на примерните приложения към настоящата директива.“

8. Член 8 се изменя, както следва:

а) в уводното изречение на параграф 2 и в параграф 3, думите „мерките за изпълнение“ се заменят с „делегираните актове“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. При съставянето на проспекта в съответствие с член 1, параграф 3, информацията относно гаранта може да не бъде посочена, ако ценните книжа са гарантирани от държава-членка, емитент, предлагаща страна или лице, което иска допускане до търговия на регулиран пазар.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. За да се вземе предвид техническото развитие на финансовите пазари и за да се определят изискванията, установени в настоящия член, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на член 24б и член 24в, мерки по отношение на параграф 2.“

9. Член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки проспект е валиден в продължение на 12 месеца след одобрението му за целите на публични предлагания или за допускане до търговия на регулиран пазар, при условие че проспектът е допълнен от притурките, изисквани съобразно член 16.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Регистрационен документ, както е посочено в член 5, параграф 3, който преди това е депозиран и одобрен, е валиден за срок до 12 месеца. Регистрационният документ, актуализиран в съответствие с член 12, параграф 2 или член 16, заедно с обява за ценни книжа и обобщение към него се счита за валиден проспект.“

10. Член 10 се заличава.

11. Член 11 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите-членки разрешават да се включи информация в проспекта чрез препращане към един или повече предварително или едновременно публикувани документи, които са били одобрени от компетентния орган на държавата-членка по произход или са били депозирани при него в съответствие с настоящата директива или в съответствие с Директива 2004/109/ЕО. Тази информация е най-актуалната известна на емитента. Обобщението не може да включва информация чрез препращане.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. За да се вземе предвид техническото развитие на финансовите пазари и за да се определят изискванията, установени в настоящия член, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на член 24б и член 24в, мерки по отношение на информацията, която следва да бъде включена чрез препращане.“

12. В член 12 параграф 2 се заменя със следното:

„2. В такъв случай обявата за ценните книжа предоставя информация, която обичайно се предоставя в регистрационния документ, когато след последното осъвременяване на регистрационния документ е налице съществена промяна или неотдавна настъпило събитие, които биха оказали влияние върху оценката на инвеститорите, освен когато тази информация се предоставя в притурка, в съответствие с член 16. Ценните книжа и обобщенията подлежат на отделно одобрение.“

13. В член 13 параграф 7 се заменя със следното:

„7. За да се вземе предвид техническото развитие на финансовите пазари и за да се определят изискванията, установени в настоящия член, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на член 24б и член 24в, мерки по отношение на условията, съобразно които могат да бъдат променени сроковете.“

14. Член 14 се изменя, както следва:

а) в параграф 2:

i) буква в) от първа алинея се заменя със следното:

„в) в електронна форма на интернет страницата на емитента или, в приложимите случаи, на интернет страницата на финансовите посредници, които предлагат или продават ценни книжа, включително платежни агенти; или“;

ii) втора алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки изискват от емитентите или от лицата, които отговарят за изготвянето на проспекта, които публикуват своите проспекти в съответствие с буква а) или б), също така да публикуват своите проспекти в електронна форма в съответствие с буква в).“;

б) параграф 8 се заменя със следното:

„8. За да се вземе предвид техническото развитие на финансовите пазари и за да се определят изискванията, установени в настоящия член, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на член 24б и член 24в, мерки по отношение на параграфи 1—4 от настоящия член.“

15. В член 15 параграф 7 се заменя със следното:

„7. За да се вземе предвид техническото развитие на финансовите пазари и за да се определят изискванията, установени в настоящия член, Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на член 24б и член 24в, мерки по отношение на разпространяването на рекламите, с които се съобщава намерението публично да се предложат ценни книжа или допускането до търговия на регулиран пазар, по-специално преди проспектът да е публично представен или преди откриването на подписка и относно параграф 4 от настоящия член.“

16. Член 16 се заменя със следното:

„*Член 16*

Притурки към проспекта

1. Всяко съществено ново обстоятелство, съществена грешка или неточност във връзка с информацията, включена в проспекта, която може да засегне оценката на ценните книжа и която възниква или бъде забелязана в периода между одобряването на проспекта и окончателното закриване на публичното предлагане или, съобразно конкретния случай, започването на търговията на регулирания пазар, което от тези събития настъпи по-късно, се посочват в притурка към проспекта. Такава притурка се одобрява по същия начин като проспекта в рамките на не повече от седем работни дни и се публикува в съответствие най-малко със същите разпоредби, каквито са приложени при публикуването на оригиналния проспект. Обобщението, както и всякакви негови преводи също се добавят, ако е необходимо, за да се вземе предвид новата информация, включена в притурката.

2. Когато проспектът се отнася до публично предлагане на ценни книжа, инвеститорите, които вече са се съгласили да закупят или да запишат ценни книжа преди публикуването на притурката, разполагат с правото, което могат да упражнят в рамките на два работни дни след публикуването на притурката, да оттеглят своите съгласия, при условие че новото обстоятелство, грешка или неточност, посочени в параграф 1, са възникнали преди окончателното закриване на публичното предлагане и предаването на ценните книжа. Този период може да бъде удължен от емитента или предлагащата страна. Крайният срок по отношение на правото на оттегляне се посочва в притурката.“

17. В член 18 параграф 1 се заменя със следното:

„1. По искане на емитента или лицето, което отговаря за изготвянето на проспекта, компетентният орган на държавата-членка по произход в рамките на три работни дни след получаването на това искане или, когато искането е представено едновременно с проекта за проспект, в рамките на един работен ден след одобрението на проспекта, уведомява компетентния орган на приемащата държава-членка чрез удостоверение за одобрение, в което се потвърждава, че проспектът е бил изготвен в съответствие с настоящата директива, както и чрез копие от този проспект. В приложимите случаи това уведомяване се съпътства от превод на обобщението, предоставен под отговорността на емитента или лицето, което отговаря за изготвянето на проспекта. Същата процедура се прилага по отношение на всяка притурка към проспекта. Също така емитентът или лицето, което отговаря за изготвянето на проспекта, биват уведомени едновременно с компетентния орган на приемащата държава-членка относно удостоверението за одобрение.“

18. В член 19 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато се иска допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа, несвързани с дялово участие, чиято деноминация на дял възлиза на поне 100 000 EUR, в една или повече държави-членки, проспектът се изготвя или на език, който се приема от компетентните органи на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка или на език, който се приема за обичаен в областта на международните финанси, по избор на емитента, предлагащата страна или лицето, което иска допускане до търговия, съобразно приложимия случай. Държавите-членки могат да изберат да изискват в националното си законодателство обобщението да бъде изготвено на техния официален език (езици).“

19. В член 20, параграф 3, първа алинея се заменя със следното:

„3. Комисията приема, посредством делегирани актове в съответствие с член 24а и при условията на член 24б и член 24в, мерки за определяне на общи критерии за еквивалентност, въз основа на изискванията, предвидени в членове 5 и 7.“

20. В член 21, параграф 4, буква г), думите „мерките по нейното изпълнение“ се заменят с „делегираните актове, посочени в нея“.

21. Добавят се следните членове:

„*Член 24а*

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегираните актове, посочени в член 1, параграф 4, член 2, параграф 4, член 3, параграф 4, член 4, параграф 1, пета алинея, член 5, параграф 5, член 7, параграф 1, член 8, параграф 4, член 11, параграф 3, член 13, параграф 7, член 14, параграф 8, член 15, параграф 7 и член 20, параграф 3, първа алинея, се предоставят на Комисията за срок от четири години, считано от 31 декември 2010 г. Комисията изготвя доклад относно делегираните правомощия не по-късно от шест месеца преди края на четиригодишния срок. Делегирането на правомощия се подновява автоматично за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не го оттеглят в съответствие с член 24б.

2. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

3. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при условията, предвидени в член 24б и член 24в.

Член 24б

Оттегляне на делегирането

1. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 4, член 2, параграф 4, член 3, параграф 4, член 4, параграф 1, пета алинея, член 5, параграф 5, член 7, параграф 1, член 8, параграф 4, член 11, параграф 3, член 13, параграф 7, член 14, параграф 8, член 15, параграф 7 или член 20, параграф 3, първа алинея, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.

2. Институцията, започнала вътрешна процедура за вземане на решение дали да оттегли делегирането на правомощия, полага усилия да информира другата институция и Комисията в разумен срок, преди да вземе окончателното решение, като посочва делегираните правомощия, които могат да бъдат оттеглени.

3. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в същото решение. То поражда действие незабавно или на посочената в него по-късна дата. Решението за оттегляне не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Член 24в

Възражения срещу делегираните актове

1. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията.

По инициатива на Европейския парламент или на Съвета този срок се удължава с три месеца.

2. Ако към момента на изтичането на срока, посочен в параграф 1, нито Европейският парламент, нито Съветът не е възразил срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Делегираният акт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията за намерението си да не правят възражения.

3. Ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу делегиран акт в срока, посочен в параграф 1, той не влиза в сила. В съответствие с член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз институцията, която възразява срещу делегирания акт, посочва причините за това.“

22. В приложение I, раздел I (B) и раздели III и IV, приложение II, раздел II, приложение III, раздели II и III и приложение IV, третата подточка понятието „ключова информация“ се заменя със „съществена информация“.

Член 2

Изменения на Директива 2004/109/ЕО

Директива 2004/109/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 2, параграф 1, буква и), подточка i) се заменя със следното:

„i) в случая на емитент на дългови ценни книжа, чиято деноминация на дял е по-малка от 1 000 EUR, или на емитент на акции:

— когато емитентът е регистриран в Съюза — държавата-членка, в която се намира неговото седалище;

— когато емитентът е регистриран в трета държава — държавата-членка, посочена в член 2, параграф 1, буква м), подточка iii) от Директива 2003/71/ЕО.

Определението на държава-членка „по произход“ се прилага по отношение на дългови ценни книжа във валута, различна от еврото, при условие че стойността на тази деноминация на дял на датата на издаването е по-малка от 1 000 EUR, освен ако не е почти еквивалентна на 1 000 EUR;“.

2. Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) емитентите единствено на дългови ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар, деноминацията на дял на които е най-малко 100 000 EUR, или за случая на дългови ценни книжа, деноминирани в друга валута, различна от евро, чиято деноминационна стойност на дял на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 100 000 EUR.“;

б) добавя се следният параграф:

„4. Чрез дерогация от параграф 1, буква б), членове 4, 5 и 6 не се прилагат за емитенти единствено на дългови ценни книжа, деноминацията на дял на които е най-малко 50 000 EUR, или за случая на дългови ценни книжа, деноминирани в друга валута, различна от евро, чиято деноминационна стойност на дял на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 50 000 EUR, които вече са били допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза преди 31 декември 2010 г., дотогава, докато тези дългови ценни книжа са в обращение.“

3. В член 18 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато на събранието трябва да бъдат поканени само притежатели на дългови ценни книжа, чиято деноминация на дял възлиза най-малко на 100 000 EUR, или за случая на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро, чиято деноминация на дял на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 100 000 EUR, емитентът може да избере за място на срещата всяка държава-членка, при условие че в тази държава-членка са налице всички средства и цялата информация, необходими на притежателите, за да могат да упражнят своите права.

Изборът, посочен в първата алинея, се прилага и по отношение на притежатели на дългови ценни книжа, чиято деноминация на дял възлиза на най-малко 50 000 EUR или за случая на дългови ценни книжа, деноминирани в друга валута, различна от евро, чиято деноминационна стойност на дял на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 50 000 EUR, които вече са били допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза преди 31 декември 2010 г., дотогава, докато тези дългови ценни книжа са в обращение, при условие че в държавата-членка, избрана от емитента, са налице всички средства и цялата информация, необходими на тези притежатели, за да могат да упражнят своите права.“

4. В член 20 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Чрез дерогация от параграфи 1—4, когато ценни книжа, чиято деноминация на дял възлиза най-малко на 100 000 EUR или, за случая на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро — е еквивалентна на датата на издаването най-малко на 100 000 EUR, бъдат допуснати до търговия на регулиран пазар на една или повече държави-членки, регулираната информация се оповестява публично на език, който се приема от компетентните органи на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка, или на език, който се приема за обичаен в областта на международните финанси, в зависимост от избора на емитента или на лицето, поискало това допускане без съгласието на емитента.

Дерогацията, посочена в първа алинея, се прилага и по отношение на дългови ценни книжа, деноминацията на дял на които е най-малко 50 000 EUR, или за случая на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро, чиято деноминационна стойност на дял на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 50 000 EUR, които вече са били допуснати до търговия на регулиран пазар в една или повече държави-членки преди 31 декември 2010 г., дотогава, докато тези дългови ценни книжа са в обращение.“

Член 3

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, до 1 юли 2012 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и таблица на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните мерки от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Преразглеждане

До 1 януари 2016 г. Комисията прави оценка на прилагането на Директива 2003/71/ЕО, изменена с настоящата директива, по-специално що се отнася до прилагането и последиците от правилата, включително отговорността по отношение на обобщението, съдържащо ключова информация, ефекта от освобождаването, предвидено в член 4, параграф 1, буква д) относно защитата на служителите, и пропорционалния режим на оповестяване, предвиден в член 7, параграф 2, букви д) и ж), както и електронното публикуване на проспекти в съответствие с член 14, и преразглежда член 2, параграф 1, буква м), подточка ii) по отношение на ограничението при определянето на държава-членка по произход за емисии на ценни книжа, несвързани с дялово участие, чиято деноминация е по-малка от 1 000 EUR, с цел да прецени дали тази разпоредба следва да се запази или отмени. Освен това Комисията преценява необходимостта от преразглеждане на определението на понятието „публично предлагане“, както и необходимостта от определяне на понятията „първичен пазар“ и „вторичен пазар“ и във връзка с това изяснява напълно връзките между Директива 2003/71/ЕО и директиви 2003/6/ЕО и 2004/109/ЕО. След извършването на оценка Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, придружен, ако е необходимо, от предложения за изменение на Директива 2003/71/ЕО.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 24 ноември 2010 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
J. BUZEK	O. CHASTEL